

עק"פ 16927/04/15 - אהוד הלפרין, נגד דן משה כרמי, ת"ז

בית המשפט המחוזי בחיפה

14 מאי 2015

עק"פ 16927-04-15 הלפרין נ' כרמי

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים

בטינה טאובר

המערער

נגד

המשיב

אהוד הלפרין, ת"ז

דן משה כרמי, ת"ז

ע"י ב"כ עו"ד יואל פרץ

פסק דין

בפנינו ערעור אשר הגיש הקובל/מערער כנגד פסק דינו של בית משפט השלום בחיפה, במסגרתו ייחס הקובל למשיב שני אישומים. בראשון נטען כי המשיב הציב סולם בשטח משותף של בית בו מתגורר הקובל, עלה לגובה של 10 מטרים וביצע עבודות של התקנת צינור בקיר הבית המשותף, ללא היתר וחרף התנגדותו של הקובל. באישום השני נטען כי המשיב הגיע לאותו בניין מגורים, בו מתגורר הקובל, עלה במדרגות עד לקומה העליונה וסירב לצאת את הבניין ודחף את הקובל.

בית משפט קמא שמע את עדויות הצדדים והחליט לזכות את המשיב. נקבע כי עדות הקובל הייתה בלתי אמינה, לא הובאו ראיות נוספות ובסיכומו של דבר כותב בית משפט קמא, כי **"לא עלה בידי הקובל להוכיח את טענותיו בכל רמה של הוכחה..."**. בנוסף לזיכויו של המשיב, חייב בית משפט קמא את הקובל לשלם למשיב הוצאות משפט בסך 10,000 ₪.

עיקרו של הערעור מופנה כנגד פסיקת ההוצאות, אם כי הקובל/מערער מציין כי הוא אינו מערער על קביעות עובדתיות, ואולם חולק על המסקנות המשפטיות אליהן הגיע בית משפט קמא.

דין הערעור להידחות.

ככל שהערעור מופנה כנגד הכרעת הדין, הרי שלא מצאנו כל עילה להתערב בה. בית משפט קמא ביסס את מסקנותיו על העדר תשתית ראייתית להוכחת העובדות. מעבר לאמור, מצא בית משפט קמא כי האישום הראשון שיוחס למשיב עוסק באירוע שבעניינו כבר הוגשה בעבר קובלנה, שמספרה 10861-02-10, ושם כבר ניתנה הכרעת דין לפיה זוכה המשיב מחמת זוטי דברים. ערעור על הכרעת דין זו נדחה. יצוין גם כי בית משפט קמא דחה את הטענה כי הימצאות

הצינור אשר הותקן, לטענת המערער, שלא כדין, היא עבירה נמשכת. בכל הנוגע לאישום השני, מצא בית משפט קמא כי המשיב דובר אמת, ולא ראה כל עילה להרשיעו בעבירה שיוחסה לו.

לא מצאנו כל מקום להתערב בממצאיו העובדתיים ובמסקנותיו המשפטיות של בית משפט קמא. נוסף עוד, כי המשיב אינו דייר באותו בניין ואינו בעל זכות במקרקעין הנ"ל, אלא עד כמה שעולה מהמסמכים, מדובר באיש מקצוע אשר בא לבקשת אחד הדיירים להתקין צינור עוד בשנת 2008. אין לו אפשרות או זכות להיכנס לאותו מבנה כדי להסיר את הצינור אשר שייך, כפי הנראה, לאדם שמתגורר בדירה או בעלים שלה, ומכאן שלא היה כל מקום לנקוט כלפיו בהליך כלשהו.

ככל שהדבר נוגע לפסיקת הוצאות - סעיף 80(א) לחוק העונשין מסמך את בית המשפט לפסוק הוצאות לטובת נאשם שזוכה, וזאת אם שוכנע שהאישום שהוגש כנגדו היה ללא כל בסיס ועילה. זה המצב שבפנינו. נעיר כי פסיקת הוצאות מפנה, בדרך כלל, לתקנות סדר הדין הפלילי, שעניינן בפסיקת הוצאות בגין מאסר או מעצר שווא וכן לחישוב פסיקת ההוצאות בשים לב למשך ההליכים.

ואולם במקרה שבפנינו, סבורים אנו כי יש לפסוק הוצאות בהתאם לאמות המידה המקובלת בהליכים אזרחיים, וזאת מאחר ואין מדובר בהליך פלילי רגיל שיזמה המדינה אלא בקובלנה שהגיש קובל ללא כל בסיס כנגד אדם אחר. במקרה זה, סבורים אנו כי מדובר בהליך שהוגש ללא כל בסיס או שיקול ענייני, וכל שיש בו הוא הטרדה למשיב, אשר נאלץ להגיע לבית משפט קמא, ובהמשך גם להתדיין בערעור.

בנסיבות העניין ובשים לב לרע"פ 482/14 **אהוד הלפרין נ' ערן סטאר ואח'** (ניתן ביום 3.3.14), אנו דוחים את הערעור ומוותרים את סכום ההוצאות שפסק בית משפט קמא בעינו. עם זאת, לא ראינו לפסוק הוצאות נוספות וסבורים אנו שהסכום שנפסק הוא סכום סביר, שיש בו גם כדי להביא לידי ביטוי את עלויות ההתדיינות בפנינו.

המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ה,
14 מאי 2015, בהעדר
הצדדים.

בטינה טאובר, שופטת

אברהם אליקים,
שופט

רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]